

יומן מסע הכתר שלי

הזדמנות יפה להתבוננות וחקירה

חשבתי על שאלות או
על תשובות נוספות...

1. משהו שגיליתי שמעניין אותי
2. סיפור נחמד שקרה לי...
3. מה הכי אהבתי לעשות עם המשפחה?
4. מה הכי אהבתי לעשות לבד?
5. למה הכי התגעגתי בבית הספר?

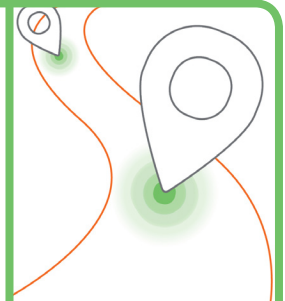
העולם שלי

1. מה היה לי הכי טוב בעבודה\בלמידה מהבית?
2. מה היה לי הכי קשה?
3. באיזה שלב של היום אני הכי עירנית ומרוכזת? (ישר כשאני מתעוררת? אחרי ארוחת הבוקר\הצהריים? אחרי מקלחת? אחרי ארוחת ערב?)

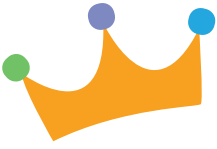

הלמידה שלי

1. דבר אחד שהייתי רוצה שימשיך איתי מהתקופה הזו
2. דבר אחד שהייתי רוצה לשנות בעקבות התקופה הזו
3. דבר אחד שהייתי רוצה להספיק עד סוף השנה

הכוונות שלי

צוות יקר,

לא יאומן.

אם מסתכלים רגע אחד לאחור...

זה לא נתפס. ביום אחד, השתנה פתאום הכל ובזמן שכולם מנסים גם לארגן רגע את המחשבות, להבין מהי הקורנה הזו, לסדר את הבית מחדש, המשפחה, החיים ובכלל... הפכתם בן רגע לעוגן עבור הילדים, המשפחות וכלל המערכת. כל הפנים היו נשואות אליכם.

כל המבנים הידועים השתנו מהיסוד. ולכן צריך היה להיזכר מהר בעקרונות, לשם מה עוצבו כדי שלא לאבד את הדרך. בזמן קצר למדתם כיצד ניתן להרחיב את ההתבוננות ואיך לשמור על קשר ותחושת שייכות מרחוק. הבנתם את המשמעות הגדולה שיש לכם כאנשי חינוך, פיתחתם דרכים יצירתיות ללמידה והתאמה מרחוק...ועוד ועוד ועוד. ואז כשהתחלנו להתרגל ולהבין... שוב חוזרים לשגרה חדשה שבעצם קשה לקרוא לה שגרה. מכיתה הפכתם לקבוצה, לתלבושת האחיזה התווספה מסכה, כל השולחנות בנפרד וכל ילד ליד כיסא. חוקים ומגבלות... ובתוך זה שוב נאלצתם להתגמש ולמצוא פתרונות יצירתיים חדשים על מנת לאפשר לכולם מקום בטוח ללמידה והתפתחות מבלי לוותר על האמונות והתפיסות שיצרתם.

אז לצד... הבלבול, החששות וההסתגלות למציאות יומית משתנה, ראיתם כמה מסוגלות יש לכם. כמה רוח, מסירות ועשייה ברוכה. הקורונה אפשרה בבת אחת להרחיב את ההתבוננות והראייה, לערער על פרדיגמות שהיו נטועות בנו ונתנה לנו הזדמנויות רבות להמשיך ולזקק את הערכים והמצפן שלנו.

חלון הקורונה פתח בפנינו גם הזדמנות גדולה להביט אל התכנית האישית באור חדש, בצורה הרבה יותר טבעית ופשוטה. הרי איך אפשר אחרי תקופה שכזו, שעוד תכתב בעתיד כפרק בהיסטוריה האנושית, לא לעצור רגע ולהתבונן לאחור. לנסות להבין מה עברנו; מה למדנו על עצמנו; מה קרה פה ואיך זה השפיע וישפיע על כל אחד מאיתנו.

אז לאחר הקדמה ארוכה...

אנו מזמינים אתכם לעצור!

ולהשאיר רגע אחד את כל המשימות, האתגרים...מאחור.

פשוט לעצור

לנשום,

להרגיש את הגוף

את פעימות הלב.

לשחרר רגע איזה מקום תפוס או כואב.

אם יש מקום להתבונן על הנוף, השמיים...

הרווחתם כפליים.

רגע לבהות

רגע לשהות

להסתכל אט אט לאחור

להיזכר איך הכל התחיל... להעלות נקודות וציוני דרך משמעותיים בתקופה זו, לחזור ולראות מראות שונים, ריחות, לתת לכל הדברים לעלות ולצוף.

ולאחר שסיימתן לסרוק רגע את התקופה,

קחו את דף השאלות ובחרו שאלה אחת שהייתם רוצים לענות עליה לעצמכם.

תזכורת קטנטנה...

תכנית אישית מורכבת

מהיכרות מתמשכת עם עצמי.

סביב העולם שלי – כל מה שלמדתי על עצמי

הלמידה שלי – כל מה שלמדתי על הלמידה שלי

הכוונות שלי – מטרות והתכוונות שרציתי להשיג, לקדם.

בחרו שאלה אחת וקחו לכם מספר דקות לענות עליה.

זכרו, בתכנית אישית יש חשיבות גדולה לתיעוד. שאפשר לחזור אליו, להדהד אותו,

ללמוד ממנו ולהסתכל על התהליך בצורה מתמשכת.

לסיכום, או למי שצריך את זה קצר וקולע:

בחרו שאלה, כתבו אותה על דף ותעדו את הדף ביומן מסע הכתר. לאחר שסיימתן לענות לעצמכן, אתן מוזמנות לפנות לחבר אחד ולשתף אותו במה שכתבתן. המשיכו מדי שבוע להקדיש מספר דקות לחקור יחד ולחוד את התקופה. יש שם אוצר שלם של היכרות ולמידה.

תכנית אישית – כמה עקרונות מנחים לחקר מסע הכתר עם הילדים

1. אין גיל להיכרות – בכל גיל חשוב לערוך היכרות עם עצמי.
2. הקורונה השפיעה על כולנו - ילדים ומבוגרים כאחד. יש חשיבות עצומה לסיוע לילדים בעיבוד התקופה וחילוף פנינים להמשך.
3. בכל תהליך של תכנית אישית חשוב שתהיה:
  - **היכרות** – בכל פעם בחרו ממד אחר/שאלה אחרת להתבונן בה/דרכים יצירתיות אחרות (צילום/כתיבת סיפור/ציור/תשובה לשאלה....).
  - **תיעוד** – תיעוד וכתיבת התשובה/התהליך במקום אחד מסודר, שניתן יהיה לחזור אליו (מחברת, יומן, קלסר). לתיעוד יש חשיבות גדולה בהצלחת התהליך.
  - **שיתוף** – תהליך התכנית האישית הוא מצד אחד אישי פנימי אבל הוא גם הזדמנות גדולה לשיתוף עמיתים ולהיכרות עם חברים ועם הסביבה. אפשרו זמן לשתף במה שיצרו/כתבו הילדים. פעם בזוג/פעם בשלישייה/פעם בקבוצה קטנה ופעם במליאה. תלוי כמובן בסוג המשימה.
4. לצד ההיכרות המעמיקה עם התקופה, חברו זאת גם לבית ספר. ניתן ללמוד עם הילדים מה כל התקופה הזו לימדה אותם על בית ספר. מה צריך לקרות בבית ספר? איך נכון ללמוד? השתמשו בלמידה שלהם מהתקופה בשביל לטייב את החינוך ולהפוך אותם שותפים ליצירתו.
5. חשוב, חשוב, חשוב!!! מה שלא נכנס לסדירות אינו קורה. הכניסו לשם כך זמן במערכת. יש אין סוף אפשרויות. אך מה שחשוב - התמידו. ממש כמו שיעורי שפה וחשבון.

דוגמאות:

- שיחה אישית - בשעה שמורה אחת מלמדת, השנייה לוקחת לשיחה אישית (שיחות אישיות אורכות זמן רב, לכן כדאי לקיים אותן אחת לתקופה).
  - קבוצה קטנה, עד 5 ילדים. אחת לשבוע – מורה אחת ממשיכה בלמידה ומורה אחרת לוקחת קבוצה קטנה ועובדת איתה על שאלה אחת ולאחר שיעור מתחלפים.
  - פתיחת בוקר – בכל בוקר חוקרים יחד שאלה אחת והמורות מסתובבות בין הילדים.
  - שיעור שפה – מקדישים שיעור שפה אחד בשבוע לכתיבת תשובה לשאלה. גם מתרגלים שפה וגם תכנית אישית על הדרך.
  - מעגל בוקר - מקיימים שיח במעגל סביב שאלה ואחת המורות מתעדת בכתב את מה שנאמר.
  - שיעור אמנות - עוסק בציור הקורונה שלי.
  - שיעורי בית – מדי שבוע שליחת שאלה אחת שהורה וילד ממלאים יחד בבית.
  - מוזמנים להציע מבנים נוספים.
- הכי חשוב, לבחור מבנה וללכת עליו בצורה רציפה, כדי שלילדים יהיה קל יותר להתרגל.
- אפשר גם וגם למי שמעוניין: פעם בשבוע מעגל שיח. שיעור שפה אחד שעוסק בשאלה וקבוצה קטנה אישית לקידום התכנית האישית בזמן שקבוצה אחרת לומדת.
- לבוא בהתרגשות לתהליך. כבר ברגע זה, מבלי שהתהליך החל, למדתם כל כך הרבה על הילדים בתקופה זו. קחו לכם חמש דקות ובחרו בכל פעם ילד אחד וכתבו לו מה למדתם עליו בתקופה זו. מה ההורים למדו עליו. מה האחים....

עד כאן על קצה המזלג.

לכל מי שמעוניין להרחיב או לקבל עזרה ספציפית יותר, נשמח לפתוח זום באחד הערבים עבורכם. לשיח, שאלות ופיתוח המבנה המתאים לכם ביותר.

בהצלחה גדולה! תהנו...